

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

En ovärderlig arvedel av hopp

När ni väljer om ni ska ingå eller hålla ett förbund med Gud, väljer ni om ni ska lämna efter er ett arv av hopp till dem som kanske följer ert exempel.

Mina kära bröder och systrar, några av er inbjöds till det här mötet av missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. De här missionärerna kanske redan har inbjudit er att fatta beslutet att ingå förbund med Gud genom att bli döpt.

Andra av er lyssnar för att ni tagit emot en inbjudan från en förälder, en maka eller kanske ett barn, som gavs till er i hopp om att ni ska välja att återigen fokusera på de förbund ni redan har ingått med Gud. En del av er som lyssnar har redan gjort valet att åter följa Frälsaren och känner er i dag glada över att han välkomnar er.

Vem du än är och var du än är, håller du fler människors lycka i dina händer än du nu kan föreställa dig. Varje dag och varje timme kan du välja att ingå eller hålla ett förbund med Gud.

Var du än befinner dig på stigen mot att arva det eviga livets gåva, har du möjlighet att visa många människor vägen till större glädje. När du väljer om du ska ingå eller hålla ett förbund med Gud, väljer du om du ska efterlämna ett arv av hopp till dem som kanske följer ditt exempel.

Ni och jag har välsignats med löftet om ett sådant arv. Jag har en man jag aldrig träffat i jordelivet att tacka för mycket av min glädje i livet. Han var ett föräldralöst barn som blev en av mina förfäder. Han efterlämnade ett ovärderligt arv av hopp till mig. Låt mig få berätta en del om hur han skapade det arvet åt mig.

Hans namn var Heinrich Eyring. Han föddes till stor rikedom. Hans far Edward hade en stor egendom i Coburg i nuvarande Tyskland. Hans mor var vicomtesse Charlotte Von Blomberg. Hennes far var uppsyningsman över kungen av Preussens ägor.

Heinrich var Charlottes och Edwards förstfödde son. Charlotte dog 31 år gammal, efter att ha fött sitt tredje barn. Edward dog strax därefter, efter att ha förlorat alla ägodelar och hela sin förmögenhet genom en misslyckad investering. Han var bara 40 år gammal. Han efterlämnade tre föräldralösa barn.

Heinrich, min farfars far, hade förlorat båda sina föräldrar och ett stort världsligt arv. Han var utfattig. Han skrev i sin levnadsberättelse att han kände att det bästa han kunde

göra var att resa till Amerika. Även om han varken hade släkt eller vänner i Amerika, kändes det hoppfullt att resa dit. Först begav han sig till New York. Sedan flyttade han till S:t Louis i Missouri.

I S:t Louis var en av hans arbetskamrater en sista dagars helig. Av honom fick han en broschyr som äldste Parley P. Pratt skrivit. Han läste den och studerade sedan varje ord han kunde få tag i om de sista dagars heliga. Han bad för att få veta om änglar verkligen hade visat sig för människor, om det fanns en levande profet och om han hade funnit en sann och uppenbarad religion.

Efter två månaders noggranna studier och bön hade Heinrich en dröm där han tillsades att döpa sig. En man vars namn och prästadöme jag håller i helig åminnelse, äldste William Brown, skulle utföra förrättningen. Heinrich döptes i en regnvattendamm den 11 mars 1855, halv åtta på morgonen.

Jag tror att Heinrich Eyring visste då, att det jag förkunnar för er idag är sant. Han visste att det eviga livets lycka kommer genom familjeband som varar för evigt. Fastän han nyss hade funnit Herrens plan för vår lycka, visste han att hans hopp om evig glädje var beroende av andras fria val att följa hans exempel. Hans hopp om evig glädje vilade på människor som ännu inte fötts.

Som en del av vår familjs arvedel av hopp, nedtecknade han sitt livs historia för sina efterkommande.

I den kan jag känna hans kärlek till dem av oss som skulle följa honom. I hans ord känner jag hans hopp om att hans efterkommande skulle välja att följa honom på stigen tillbaka till vårt himmelska hem. Han visste att vi inte bara skulle behöva fatta ett enda stort val att göra detta, utan många små val. Jag citerar från hans historia:

Jag återger inte dessa uppgifter för att upphöja honom eller det han gjorde för sina efterkommande. Jag återger dem för att hedra honom för den tro och det hopp som han hade i sitt hjärta.

Han tog emot dessa kallelser på grund av sin tro på att den uppståndne Kristus och vår himmelske Fader hade visat sig för Joseph Smith i en lund i staten New York. Han tog emot dem eftersom han trodde på att prästadömet's nycklar i Herrens kyrka hade återställts med makt att besegla familjer för evigt, om de bara har tro nog att hålla sina förbund.

Liksom Heinrich Eyring, min förfader, kan ni bli de första i er familj att leda vägen till evigt liv längs de heliga förbundens stig, förbund som ingås och hålls med uthållighet och tro. Varje förbund medför plikter och löften. För oss alla, liksom för Heinrich, är dessa plikter ibland enkla men ofta svåra. Men kom ihåg, plikterna måste ibland vara svåra eftersom deras avsikt är att föra oss som familjer framåt på stigen till evigt liv med vår himmelske Fader och hans älskade Son, Jesus Kristus.

Ni minns orden från Abrahams bok:

”Och det stod en bland dem som var Gud lik, och han sade till dem som var med honom: Vi skall gå ned, ty det finns plats där, och vi skall ta av dessa beståndsdelar och vi skall göra en jord på vilken dessa kan bo.

Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem.

Och de som håller sitt första tillstånd skall få mera, och de som inte håller sitt första tillstånd skall inte få härlighet i samma rike som de som håller sitt första tillstånd. Och de som håller sitt andra tillstånd skall tilldelas härlighet på sina huvuden i evigheters evighet.”²

”Ända sedan jag för första gången hörde äldste Andrus tala ... har jag alltid närvarat vid de sista dagars heligas möte och tillfällena är i sanning få när jag underlåtit att besöka mötet, eftersom det är min plikt att göra det.

Jag nämner det i min livsberättelse så att mina barn kan ta efter mitt föredöme och aldrig försumma denna viktiga plikt att samlas med de heliga.”¹

Heinrich visste att vi under sakramentsmötet kan förnya vårt löfte att alltid minnas Frälsaren och ha hans Ande hos oss.

Det var den Anden som höll honom uppe under den mission han kallades till, bara några få månader efter att han ingått dopets förbund. Han efterlämnade som arv sitt

föredöme i att förbli trofast mot sin sexåriga mission i det som då kallades Indianterritoriet. När han skulle bli avlöst från sin mission gick han och slog följe med en vagnskaravan från Oklahoma till Salt Lake City, en sträcka på ungefär 180 mil.

Strax därpå kallades han av Guds profet att flytta till södra Utah. Där tackade han ja till att verka som missionär i sitt hemland Tyskland. Efter det besvarade han en inbjudan från en Herrens Jesu Kristi apostel att bygga upp de sista dagars heligas kolonier i norra Mexiko. Där kallades han till Mexiko City som heltidsmissionär. Han hedrade dessa kallelser. Han är begravnen på en liten kyrkogård i Colonia Juárez i Chihuahua i Mexiko.

För att hålla vårt andra tillstånd måste vi ingå förbund med Gud och trofast utföra de plikter som de kräver av oss. Det krävs tro på Jesus Kristus som vår Frälsare för att hålla heliga förbund hela livet.

Eftersom Adam och Eva föll är frestelser, prövningar och död vårt universella arv. Emellertid gav vår kärleksfulle himmelske Fader oss sin älskade Son Jesus Kristus som vår Frälsare. Denna stora gåva och välsignelse, Jesu Kristi försoning, utgör ett universellt arv: löftet om återuppståndelse och möjligheten till evigt liv för alla som föds.

Den största av alla Guds välsignelser, evigt liv, får vi endast om vi ingår de förbund som erbjuds i Jesu Kristi sanna kyrka genom hans bemyndigade tjänare. På grund av fallet behöver vi alla dopets renande verkan och handpåläggning för att ta emot den Helige Andens gåva. De här förrättningarna måste utföras av dem som innehar rätt prästadömsmyndighet. Då, med hjälp av Kristi ljus och den Helige Anden, kan vi hålla alla de förbund vi ingår

med Gud, speciellt de som erbjuds i hans tempel. Bara på det sättet och med den hjälpen kan man göra anspråk på sitt rättmätiga arv som ett Guds barn i en familj för evigt.

För några som lyssnar till mig kan det verka som en nästan hopplös dröm.

Ni har sett trofasta föräldrar sörja över barn som har förkastat, eller valt att bryta, sina förbund med Gud. Men dessa föräldrar kan hämta kraft och hopp i andra föräldrars upplevelser.

Almas son och kung Mosiahs söner omvände sig från våldsamt uppror mot Guds förbund och bud. Alma den yngre såg sin son Corianton vända om från allvarlig synd till trofast tjänande. Mormons bok innehåller även uppteckningen om det förunderliga som skedde när lamaniterna lade åt sidan traditionen att hata rättfärdighet och ingick förbund att dö för att bevara freden.

En ängel sändes till Alma den yngre och Mosiahs söner. Ängeln kom tack vare deras faders och Guds folks tro och böner. Vi kan hämta mod och tröst ur de här exemplen på hur

försoningens kraft verkar i människors hjärtan.

Herren har gett oss alla hoppets källa i våra kamp för att hjälpa dem vi älskar att ta emot sitt eviga arv. Han har gett oss löften om vi fortsätter försöka få människor att komma till honom, även när de avvisar hans inbjudan. Deras motstånd gör honom ledsen, men han ger inte upp och det bör inte heller vi göra. Han är ett fullkomligt föredöme för oss med sin orubbliga kärlek: "Och vidare: Hur ofta ville jag inte samla er så som en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, o ni folk av Israels hus som har fallit. Ja, o ni folk av Israels hus, ni som bor i Jerusalem, liksom ni som har fallit, ja, hur ofta ville jag inte samla er så som en höna samlar sina kycklingar, men ni ville inte."³

Vi kan lita på Frälsarens oförminskade önskan att föra alla vår himmelske Faders andebarn tillbaka till deras hem hos honom. Varje trofast förälder, far- och morförälder och gammelfar- och gammelmorförälder delar den önskan. Vår himmelske Fader och Frälsaren är våra fullkomliga föredömen i vad vi kan och måste göra. De påtvingar oss aldrig rättfärdighet, för rättfärdighet är något som måste väljas. De synliggör rättfärdigheten för oss och de låter oss se att dess frukter är utsökta.

Varje människa som föds till världen får del av Kristi ljus, vilket hjälper oss att se och känna vad som är rätt och vad som är fel. Gud har sänt ut tjänare här på jorden som genom den Helige Anden kan hjälpa oss inse vad han vill att vi ska göra och vad han förbjuder. Gud gör det attraktivt att välja det rätta genom att låta oss uppleva följderna av våra val. Om vi väljer det rätta finner vi lycka – så småningom. Om vi väljer ondskan följer sorg och ånger – så småningom.

Dessa följder kommer definitivt. Men de fördröjs ofta av en anledning. Om välsignelserna var omedelbara skulle rätta val inte bygga upp tron. Och eftersom även sorgen ibland kommer sent, krävs det tro för att känna behovet att söka förlåtelse för synd tidigt, istället för efter att vi upplevt dess sorgliga och smärtsamma följder.

Fader Lehi sörjde över de val som några av hans söner och deras familjer gjorde. Han var en stor och god man – en Guds profet. Han vittnade ofta om vår Frälsare Jesus Kristus för dem. Han var ett föredöme i lydnad och tjänande när Herren kallade honom att lämna alla sina världsliga ägodelar så att hans familj skulle undkomma förgörelsen. Vid slutet av sitt liv vittnade han fortfarande för sina barn. Liksom Frälsaren – och trots att han kunde se in i deras hjärtan och se framtida ve och väl – sträckte Lehi ut sina armar för att leda sin familj mot frälsning.

I dag visar miljoner av fader Lehis efterkommande att hans hopp om dem var berättigat.

Vad kan ni och jag göra för att hämta styrka från Lehis föredöme? Vi kan hämta styrka ur hans exempel genom att studera skrifterna under bön och genom eftertanke.

Jag föreslår att ni ser på både kort och lång sikt i er strävan att ge ett arv av hopp till er familj. På kort sikt kommer det att uppstå problem och Satan kommer att härja. Och det finns ting att vänta tålmodigt på, i tro, med vetskap om att Herren handlar i sin egen tid och på sitt eget sätt.

Det finns saker ni kan göra tidigt, när de ni älskar är unga. Kom ihåg att det är lättare och gör större verkan att be dagliga familjeböner, studera skrifterna i familjen och bära vittnesbörd på sakramentsmötet när barnen är små. Små barn är ofta mer mottagliga för Anden än vi inser.

När de blir äldre minns de psalmerna de sjöng med er. Och mer än tonerna minns de orden i skrifterna och i vittnesbörden. Den Helige Anden kan påminna dem om allt, men orden i skrifterna och i psalmerna kommer att vara längst. Dessa minnen utgör en kraft som kan dra dem tillbaka när de irrar sig bort en tid, kanske i årtal, från stigen hem till evigt liv.

Vi behöver lita på det som kan ske på lång sikt när de vi älskar känner världens dragningskraft och tvivlets moln verkar överskugga deras tro. Tro, hopp och kärlek vägleder oss och stärker dem.

Jag har sett det i egenskap av rådgivare till två nutida Guds profeter. De är individer med unika personligheter. Ändå verkar de ha en ständig optimism gemensamt. När någon slår larm om något i kyrkan brukar de svara: "Åh, det ordnar sig." De vet i allmänhet mer om problemet än människorna som slår larm.

De förstår också Herrens vägar, och därför har de alltid hopp om hans rike. De vet att det är han som styr. Han är allsmäktig och han bryr sig om oss. Om ni låter honom leda er familj, så ordnar sig saker och ting.

Några av Heinrich Eyrings efterkommande verkar ha irrat sig bort. Men många av hans barnbarns barnbarn besöker templet klockan sex på morgonen för att utföra förrättningar för förfäder de aldrig träffat. De gör det på grund av den arvedel av hopp som han efterlämnade. Han efterlämnade ett arv som många av hans avkomlingar gör anspråk på.

När vi gjort allt vi kan i tro visar Herren att vårt hopp om större välsignelser för våra familjer är berättigat, mer så än vi kan föreställa oss. Han vill deras och vårt bästa, för vi är hans barn.

Vi är alla barn till en levande Gud. Jesus av Nasaret är hans älskade Son och vår uppståndne Frälsare. Det här är hans kyrka. I den finns prästdömets nycklar, så att familjen kan vara för evigt. Detta är vår ovärderliga arvedel av hopp. Jag vittnar om att det är sant, i Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Henry Eyring reminiscences, 1896, maskinskrivet manuskript, kyrkans historiska bibliotek, s. 16–21.
2. Abraham 3:24–26.
3. 3 Nephi 10:5.